

Letnik III, številka 5, junij 2018

EŠNOVINE

Časopis dijakov Ekonomske šole Murska Sobota,
Srednje šole in gimnazije

Izdajatelj: Ekonomska šola MS,
Srednja šola in gimnazija,
Noršinska ulica 13, 9000 MS

Odgovorna urednica: Simona Musič
Zbrala, uredila, oblikovala: Simona Musič

Lektoriranje: Maja Krajnc

Člani novinarskega krožka: ČERNI Mihaela, ERJAVEC Lucija, KREFT Iris, ŠKRINJAR Tamara, GALDERON Zoran, SEVER Niki, HORVAT Aneja, BARANJA Robertina, SITAR Melani

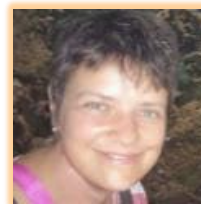
Drugi sodelujoči dijaki: Medeja Kuhanec, Mateja Kurnjek, Nuša Vogrinčič, Naja Sever Tručl, Iris Rehar, Sara Horvat, Nika Hari, Denis Kočar, Larissa Černela, Maja Kisilak

Fotografije: nepodpisane so iz arhiva EŠ ali iz spletnih strani

Naslovnica: Iris Rehar

Izdanih 30 izvodov

Elektronska oblika: www.ekonomska-ms.si/dejavnosti/novinarstvo

Dragi bralci in bralke!

Končuje se šolsko leto. Spet. Eno izmed mnogih v času šolanja posameznikov ter še bolj mnogih v delovni dobi nas učiteljev. Kaj bo ostalo zapisanega v naših mislih še dolgo, dolgo? Upam, da veliko lepih, vznemirljivih, poučnih, pozitivnih dogodkov, doživetij, izkušenj, znanj ... Vsak je svoje sreče kovač. Zato, če je šlo kaj narobe v tem šolskem letu, izrabimo to kot možnost za izboljšanje naših odločitev, ravnanj in ciljev v prihodnje. Poiščimo svoje slabosti in jih poskušajmo odpraviti ali vsaj omejiti.

Vedno je čas za spremembe! A je najprej treba delati na sebi, ker sebe lahko spremenimo, druge pa ne. Če pričakujemo spremembe pri drugih, sami pa za boljše življenje, uspeh in srečo ne naredimo ničesar, običajno sledijo še večja razočaranja. Tudi prelaganje krivde za naš neuspeh ali nesrečo na druge ne vodi k boljšemu življenju. Zakaj bi npr. za nezadostne ocene moral biti kriv (samo) učitelj? Za prepire v družini (vedno) starši ali partner? Za slabo naložbo banka, borza ali propad podjetja? Za nizki standard in socialo država in politiki?! JAZ! Jaz sem tisti, ki imam moč, da z lastnimi odločitvami, delom, vztrajnostjo in v okviru svojih zmožnosti zaživim bolje.

Vsem želim uspešno zaključevanje šolskih obveznosti in potem 'z možgani na off' veselo uživanje zasluženih počitnic. Naslednje šolsko leto pa spet nasvidenje!

Simona Musič,
urednica EŠ Novin

KAZALO

3 ---Pričakovanja in cilji dijakov zaključnih letnikov
7 --- Franc Lukač, glasbenik
7 --- Zvezda ima 5 krakov
8 --- Toskana
9 --- Strokovna ekskurzija v Toskano
10 – Izobraževanje v tujini, Plymouth
12 -- World Summit Awards 2018
13 – Izlet v Rovinj
13 – Potovanje v Švico
14 – Bratislava po prleško

14 --Zimski športni dan
15 – Tretja v državi v znanju računovodstva
15 – Državni prvak iz poslovne matematike
15 –Zlata na državnem tekmovanju iz nemščine
16 – Sweet to think of you; Someone
16 -- Šale
18 -- Avicii
18 –Keeping up with Kardashians
19 – Romeo in Julija

PRIČAKOVANJA IN CILJI DIJAKOV ZAKLJUČNIH LETNIKOV

Obveznosti v okviru rednega pouka se za zaključne letnike počasi iztekajo. Čaka jih še zadnji veliki izziv, matura oz. zaključni izpit, potem pa se jim odpira široka, razvejana cesta novih dogodivščin in izzivov. Nekaj dijakov sem zaprosila, da so si vzeli nekaj časa za naše EŠ Novine in odgovorili na naslednja vprašanja:

- Kako bi v nekaj stavkih opisal tvoje doživljanje Ekonomske šole MS?
- Kateri so tvoji bistveni cilji v bližnji prihodnosti: nadaljevanje šolanja, iskanje službe, družina ali kaj drugega?
- Bi še enkrat stopil ne enako srednješolsko pot, če bi imel možnost ponovne izbire?
- Dodaš lahko še kakršno koli sporočilo, moto, vzpodbudo za tvoje naslednike na EŠ.

Kaja Kolenko, 3.e: Jaz osebno sem v 3. letniku srednje ekonomske šole. Kar bi naj predstavljalo najboljša leta mojega življenja. Seveda se ne pritožujem, šola je kul, sošolci še boljši in kave pri Španiku nekaj najboljšega. Vsi si želimo uspeha še posebej zdaj, ko se pripravljamo na zaključni izpit, zato raje izpustimo nekaj ur spanja, kar pa niti pod razno ni zdravo. Trenutno smo zaključili 3-mesečno prakso, kjer smo doživeli nekaj zanimivih stvari in se naučili veliko novega. Vsi smo se veselili prakse, kajti bili smo že naveličani 45 min mirnega sedenja in poslušanja o pesticidih in žuželkah. Kot pri vseh drugih se tudi pri meni vrti vse o nadaljevanju šole: "Kam naprej? Ali sploh želim iti naprej? Grem delat ali se odločim za študij? In če se odločim za študij grem študirat isto smer katero sem hodila v srednji šoli ali me zanimajo druge, nove stvari?". To so vsa vprašanja, ki se mi postavljajo v glavi, tako kot tudi drugim dijakom zaključnih letnikov. Vendar najprej se moramo najbolj skoncentrirati na zaključne izpite in mature, kajti pišemo jih že za 2 tedna in do takrat se moramo naučiti še veliko.

Nina Brasseur, 3.e: Ko sem prišla na ekonomsko šolo, so me lepo sprejeli in razložili, kako kaj tukaj poteka. S sošolci se dobro razumemo. Veliko časa sem preživela na praksi, kjer sem se naučila veliko praktičnih stvari o delu v trgovini. Ker rada potujem in si ogledujem druge kraje, sem uživala tudi na ekskurzijah. Moj prvi cilj je, da uspešno naredim zaključni izpit in končam program trgovca. Potem si želim najti službo. Poleg tega se želim aktivno ukvarjati z glasbo. Vsem na EŠ želim veliko uspeha v šoli in v življenju.

Lana Gumilar, 3e: V teh treh letih 'potovanja' na Ekonomski šoli ne bom nikoli pozabila druženja s prijatelji, skupnega učenja in kav. Drugače bi lahko bilo to, da bi bili daljši odmori in ne tako natrpani urniki. S sošolci smo se v teh letih zelo povezali in si veliko tudi zaupali. V drugem in tretjem letniku smo precej časa preživeli na praksi, nepozabne so bile tudi ekskurzije. Moje nadaljevanje šole je še na eni veliki 'vagi', saj sem se vpisala v nadaljevalni 'plus 2' program PTI, vendar se mi hkrati ponuja služba. Če bi imela možnost, bi izbrala enako pot in tudi drugim priporočam EŠ, ker je na tej šoli res zabavno.

Lea Adorjan, 3.e: Moje doživljanje EŠMS bi opisala kot polno nepričakovanih presenečenj. Najbolj se bom vedno spominjala druženja s sošolci ter smešnih trenutkov, ko so se tudi profesorji smejali z nami. Zelo lepo mi je bilo na praksi, kjer sem pridobila veliko izkušenj. Vsaka ekskurzija je bila nepozabna, saj smo se vedno zelo zabavali. Moj cilj v prihodnje je postati uspešna trgovka, odpreti svoje podjetje. Če bi imela možnost še enkrat iti v srednjo šolo, pa bi izbrala kakšen drugi program. Za bodoče dijake bi rekla samo to, da naj uživajo, saj je srednja šola lahko tudi 'kul'.

Damjana Črnko, 3.e: V življenju se podamo na različne poti: nekatere so daljše, druge krajše; nekatere bolj zahtevne, druge manj. Jaz zaključujem pomembno pot v svojem življenju. Na tej poti sem se vsak dan učila novih stvari. Življenjska pot... Velikokrat me je že srečalo vprašanje, kaj sploh bom, ko bo konec srednje šole, konec zabave na hodnikih, konec vseh tistih lepih trenutkov, ki mi nikoli ne bodo ušli iz spomina. Ampak takšno je življenje: ko končaš eno pot, začneš novo. V življenju bo veliko prelomnic, ko bo treba razmisliti, katera pot je prava zame. Nobena pot ne bo enostavna. Za vse v življenju se bo treba potruditi, iti do konca in nikoli obupati. Prehod iz osnovnošolke v srednješolko je bil zame nekaj posebnega. Spoznala sem veliko novih ljudi ter s tem pridobila veliko izkušenj. Prvi dan sem čutila velik strah, saj so me hladne barve same šole

navdajale z neugodjem, vendar je to le zunanja podoba šole. V šoli sem spoznala veliko novih ljudi, s katerimi smo postali neločljivi. V spominu mi ne bo ostalo samo druženje, temveč tudi pridobivanja znanj in izkušenj s pomočjo prakse, ki pa smo jo imeli veliko. Tekom šolanja sem si zadala nove cilje. In sicer nadaljevanje šolanja, saj verjamem, da je pomembna izobrazba.

Po vseh teh letih si ne znam predstavljati, da ne bi hodila več v šolo. Vsak dan se učimo kaj novega in to znanje raste v nas. Spreminjamo se v drugačno osebo. Ko je konec počitnic, komaj čakamo, da v šoli srečamo znane obraze, ki nam lepšajo dan. A kar naenkrat pride dan, ko te vsi začnejo spraševati nadaljevati šolo ali v službo? Začneš premišljevat, da se bodo nekatere poti zaključile, saj je velika odločitev pred nami. Marsikdo bo z leti pozabil, da je nekje na Zlatem polju stala šola, ki smo jo obiskovali 3 leta, v kateri smo si prizadevali, da bi se opremili z znanjem za življenje. Pesnik Tone Pavček v Pesmi o zvezdah razmišlja o poti, ki jo mora vsak človek prehoditi v svojem življenju. Vsak se nekoč rodi na ta svet. Nihče izmed nas ne ve, kako dolgo bo potoval po tem širnem svetu in kakšna bo njegova usoda.

Za konec pa se v svet podajte z naslednjimi besedami velikega modreca: „To življenje sprejmi kot brizgljaj deževne kapljice: lepota, ki izgine, še preden se udejanji. Zato si postavi cilj, izkoristi vsak dan in noč, da ga dosežeš.“

Nik Vratarič, 2.g: Čas na EŠ MS je bil dokaj zanimiv. V prvem letniku sem začel v 'polnem' razredu, na koncu nas je ostalo le (najboljših) šest. Pouk, praksa, druženja in ekskurzije so bile vedno zanimive. Med najbolj priljubljene destinacije pa prištevam Španik oz. CW-bar. Moj naslednji cilj je študij na EPF v Mariboru in praksa v tujini, če bi bilo možno. Ponovno bi izbral enako srednješolsko pot. Mojim naslednikom pa sporočam: vse da, če se le hoče.

Damjan Zelko, 2.g:

Bivanje na šoli je bilo solidno.

Najbolj zanimive so mi bile prakse, ker sem se tam največ naučil; poučne so bile tudi ekskurzije. Moj naslednji cilj je študij v Mariboru in želim si ga uspešno zaključiti. Nato si želim najti službo, s katero bom zadovoljen. Če bi še enkrat izbiral svojo srednjo šolo, bi

spet prišel na EŠ, vendar takoj v 4-letni program, ne v 3 + 2 program, ki ga zdaj zaključujem. Vendar mi tudi za to odločitev ni žal, ker sem si tako lahko pridobil veliko več praktičnega znanja, ki ga bom lahko rabil vse življenje. Sporočilo za dijake: učite se sproti, ker je potem vse lažje.

Martin Lutar, 2.g: Na Ekonomski je bilo vzpodbudno, dobil sem veliko novih znanj, prakse pri delodajalcih so bile odlične, ekskurzije pa naporne. Moj cilj je najti službo, nov avto in motor. Če bi lahko ponovno izbiral srednjo šolo, najbrž ne bi izbral te. Dijakom pa sporočam: uživajte.

Petra Slamar, 2.g: Šolanje na EŠ mi je zelo hitro minilo. Najbolj mi je bila všeč praksa, ker sem tam lahko teorijo iz šole povezala z delom. S sošolci smo se dobro razumeli. Po šoli si bom poiskala službo; najraje bi delala v trgovini. Najbrž bi se ponovno odločila za to šolo.

Timotej Žerdin, 4.a: Ni mi žal, da sem se vpisal na EŠMS: Najlepše mi je bilo preživljati čas z mojim razredom, saj so mi prav moji sošolci zelo polepšali čas na šoli. Ne bom pozabil naših ekskurzij in prakse v tujini. Šolanje bom nadaljeval v isti smeri, na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. Še enkrat bi se odločil enako, naslednikom pa sporočam: ljudje, družba okrog tebe, ti lahko najbolj polepšajo čas tudi v najtežjih trenutkih.

Simon Kreslin, 4.a: Najbolj mi bo ostala v spominu praksa v tujini, ki sem se je udeležil tri krat, in dve ekskurziji, v Prago in Toskano. Razni športni dnevi in prireditve bi lahko bili bolje organizirani s strani šole. S

sošolci smo se že v 1. letniku kar dobro ujeli in med večino nas se je vzpostavila kar močna vez, ki jo bomo ohranjali tudi med študijem. Jaz ga bom nadaljeval na Ekonomski fakulteti v Ljubljani ali na Fakulteti za management v Kopru. Upam, da po študiju čimprej najdem službo; v poštev pride tudi iskanje službe v tujini. Še enkrat bi se odločil za enako pot. Sporočilo: odločite se za udeležbo prakse v tujini, saj je to enkratna priložnost za nabiranje novih izkušenj in spoznavanje novih ljudi, znanje tujih jezikov pa se močno izboljša.

Gellert Gerencer, 4.d: Na ekonomski šoli mi je bilo lepo, najbolj všeč mi je bilo, da je na tej šoli veliko lepih punc. V prihodnosti bom šel študirat v Ljubljano in sicer praktično matematiko. Mogoče bi se še enkrat vpisal na to šolo, mogoče pa tudi ne. Za moje naslednike sporočam, da naj se ne sekirajo zaradi šole, ker ni tako grozno. **Manuela Tibaut, 4.d:** Moja štiri leta na tej šoli so minila zelo hitro. Veliko smo doživeli ter se veliko naučili, bili so vzponi in padci. Spoznala sem nove ljudi in dobila prijatelje. V razredu smo imeli nekaj težav, ki smo jih poskušali odpraviti. Družila sem se tudi z dijaki iz drugih oddelkov.

Všeč mi je bil čas malice. Dvakrat sem bila na praksi v tujini, kar mi je prineslo ogromno novih izkušenj in zanimivosti, naučila sem se tuje kulture in hrane, ki mi včasih tudi ni bila všeč. Prav tako smo se imeli lepo na strokovnih ekskurzijah v Bratislavi, Münchnu in Kopru. Vsako leto je bilo napeto.

V prihodnosti si želim študirati na višji prometni šoli v Mariboru, torej želim ostati v tej smeri, za katero sem se odločila s prihodom na to srednjo šolo. Seveda si po študiju želim najti ustrezno službo. Če bi se še enkrat odločala za srednješolsko pot, bi bilo enako, saj mi je logistika všeč in se je želim učiti še naprej.

Drugim želim sporočiti, naj se ne pritožujejo nad srednjo šolo, saj je to najboljši čas v življenju, ki prehitro mine. Uživate v teh letih, ko nimate velikih skrbi ter izkoristite ves čas, ki ga imate, saj bo hitro mimo. Vendar se ne pozabite učiti, saj je izobrazba prav tako pomembna. Izobrazba, kariera in denar se nikoli ne bodo zjutraj vstali in se odločili, da bodo odšli. Zato se pri teh letih ne sekirajte za osebe in za stvari, ki si ne zaslužijo vašega truda.

Tim Plohl, 4.d: program logistični tehnik se mi zdi zanimiv in obetaven v prihodnosti. Kot razred smo se imeli zelo lepo. Edino, kar bi spremenil, je šolski sistem, ki ni primeren za takšno smer. Imeli smo kar nekaj ekskurzij (Koper, Budimpešta, München) in skupaj en mesec prakse. V prihodnje si želim biti uspešen, zato sem se vpisal na na Višjo prometno šolo v Maribou. Če bi srednjo šolo izbiral še enkrat, bi se najbrž odločil enako.

Jan Lainšček, 4.d: Moje obiskovanje EŠ mi je bilo zelo všeč. Imel sem zares dobre sošolce in najboljšo razredničarko Tjašo Gerič. Prakse bi mogoče lahko bilo kakšen teden več. Vpisal sem se na študij v Maribor; v primeru, če dobim službo, pa bom šel delat. Še enkrat bi izbral enako, saj mi je tukaj zares bilo zelo všeč. Mlajšim pa sporočam, da naj vsako kritiko profesorjev vzamejo kot vzpodbudo, saj nam ne želijo nič slabega, čeprav

mislimo da...

Žiga Meolic, 4.d: Mojih dogodivščin na EŠ se bom vedno z veseljem spominjal. Bile so lepe stvari, pa tudi kakšna nelepa vmes. Na šolo sem hodil z veseljem, vendar ne čisto vsak dan. Naučil sem se veliko in pridobil razne izkušnje. Mij cilj je, da uspešno končam to šolo in potem še študij v Mariboru. Nato bi si seveda rad poiskal službo. Še enkrat bi izbral enako srednjo šolo.

Sebastjan Jerman, 4.d: Vmes je bilo v redu, vmes pa sem pričakoval več. Zanimive so bile ekskurzije, mogoče je bilo vmes malo preveč ogledov. Vpisal sem se na Višjo prometno šolo v Maribor. Če bi se ponovno vpisoval v srednjo šolo, bi mogoče izbral drugo pot. Dejal bi, da smo imeli premalo prakse in preveč same teorije.

Katja Vratuša, 4.c: Šolanje na EŠ se mi je zdelo zanimivo, poučno, spoznala sem veliko novih ljudi ter pridobila nova znanja. Tudi na praksi sem navezala nova poznanstva in dobila izkušnje, ki mi bodo gotovo pomagale pri nadaljnji poti. Če bi lahko ponovno izbirala, bi se spet odločila za ekonomsko šolo, saj me to področje zanima. Šolanje bom nadaljevala na Upravni fakulteti.

Sanela Oček, 4.c: Bilo je zelo zanimivo; spoznala sem nove ljude, sklenila prijateljstva in se veliko novega naučila. Nadaljevala bom na Višji ekonomski šoli MS, nato pa je cilj, da si najdem službo. Še enkrat bi se odločila enako.

Petra Gruškovnjak, 4.c: Štiri leta na EŠ so minila, kot bi trenil. Vesela sem, da sem imela tako dobre

sošolce in tudi dobre prijatelje. Sodelovali smo kot prava ekipa. Najbolj si bom zapomnila prakso v tujini, na Tenerifih in na Portugalskem, ter izkušnje, ki sem jih tam pridobila. Verjamem, da se mi bo tukaj pridobljeno znanje obrestovalo v nadaljnjem šolanju pa tudi v življenju.

Karmen Vratuša, 4.c: Na EŠ sem se vpisala, ker je veliko možnosti za nadaljnje šolanje in za zaposlitev. Zelo mi je bila všeč praksa, ta mi daje tudi večjo možnost za zaposlitev, saj sem dobila poznanstva. Imeli smo tudi več ekskurzij, nekateri tudi prakso v tujini. Če bi imela še eno možnost, ne bi izrala ekonomske.

Nicole Šatorovič, 4.c: Na EŠ sem se imela lepo. Izbrala sem jo zato, ker tu ni fizike. Bili smo tudi na praksi v tujini, na Tenerifih in na Portugalskem. V 2. in 3. letniku sem opravljala prakso na OŠ Črenšovci. Študirat bom šla na Pedagoško fakulteto Maribor, ampak najprej moram še eno leto v Ljutomer, na maturitetni tečaj.

pripravila Simona Musič

FRANC LUKAČ, glasbenik

Danes se bomo posvetili dijaku Ekonomske šole Murska Sobota, ki poleg šolanja namenja veliko svojega časa glasbi. To je Franc Lukač. Franc povej nam nekaj svojih osnovnih podatkov.

Sem Franc Lukač, star sem 18 let, sem dijak Ekonomske šole Murska Sobota in v prostem času se ukvarjam predvsem z glasbo.

Kako dolgo se ukvarjaš z glasbo?

Z glasbo se ukvarjam že od 7 leta in v tem času sem se naučil igrati na kar nekaj inštrumentov.

Koliko inštrumentov igraš?

Igram na harmoniko, bobne, klaviature, bas kitaro in kitaro.

S katero zvrstjo glasbe se ukvarjaš? Igraš?

Največ preigravam narodno-zabavno in zabavno glasbo, čeprav mi tudi ostala zvrst ni tuja.

Ali si vključen v kakšno glasbeno skupino?

Da, igram v Ansamblu Aktual s katerim preživljam največ prostega časa.

Povej oz. predstavi nam svoj ansambel.

To smo mladi fantje, ki nam je veselje do igranja narodno-zabavne in zabavne glasbe, igramo za vse priložnosti za rojstne dneve, presenečenja, poroke itd. Ansambel Aktual sestavljamo: Franc Lukač (ritem kitaro), Jure Fartelj (bas kitaro), Gašper Marič (harmonika) in pri zabavnih ritmih se nam pridruži še Uroš Berden (bobni). Naša posebnost je troglasno petje. Naša želja je, da bi osvojili kakšen festival in bili priznani po Sloveniji.

Kakšni so tvoji cilji na glasbeni poti?

Želim si, da bi nekega dne posneli uspešnico in postali bolj prepoznavni, želim si, da s fanti igramo čim več zabav in da nas bodo ljudje imeli zelo radi in širili o nas lepo besedo.

Uspešno kariero ti želim in upam da svoje cilje uresničiš.

pogovarjala se je Niki Sever, 2.d

ZVEZDA IMA 5 KRAKOV

Na naši šoli je potekala avdicija za projekt Zvezda ima 5 krakov, ki sem se je udeležila tudi jaz. Predvsem sem si želela spoznati kako poteka snemanje filma in podobno. Vsi na avdiciji smo se predstavili in o sebi povedali nekaj zanimivega. Zbrani smo bili 4 dijaki, jaz, Mateja, Franc in Filip. Ko smo se prvič sestali z režiserjem, smo bili vsi vznemirjeni, kajti nihče od nas ni vedel kako bo potekalo snemanje dokumentarnega filma. Skupaj smo na temo populizem in dezinformacija začeli ustvarjati naš prvi film. Snemanje je potekalo na naši šoli, v Puconcih in v Bruslju. V Bruslju smo bili en teden, kjer smo obiskali parlament, opravili nekaj intervjujev s poslanci in si ogledali tudi mesto. Vse to je bilo zelo poučno in hkrati zabavno. Naš končni izdelek smo si ogledali v šoli. Glede na to, da nismo izkušeni igralci in da je to za vse nas bilo nekaj popolnoma tujega, mislim da smo opravili odlično.

Sara Horvat, 2a

TOSKANA

UNTERRICHT AUF DER REISE, 04.04. – 06.04.2018

Toskana... schöne Natur, Oliven, Zypressen und Zitrusfrüchte, guter Wein und noch besseres Essen – wirklich eine Traumreise!

Zehn Minuten nach Mitternacht ging es los. Alle gesammelten gingen zum Bus, der auf uns vor der Schule gewartet hat. Und so hat unsere lange Reise gestartet. Alle waren noch schläfrig und sehr müde, deswegen war die Fahrt die ersten Stunden leise. Wir machten auch ein Paar Pausen und voila, so war die 10- stündige Fahrt vorbei. Nur ein Blick durch das Fenster und ich wusste schon, dass die Toskana wunderbar wird!

Unser erster Tag in Italien begann mit einem schönen Ausblick auf Firenze. Da erfuhren wir mehr über den großen Michelangelo! Wir sahen auch seine Skulptur, die auf uns herunter geschaut hat.

Als nächstes gingen wir in die Stadt, wo wir auch eine Pause hatten. Und wen man schon in Italien ist, muss man die Italienische Küche ausprobieren. Wir waren den ganzen Tag auf den Füßen und sehr hungrig. Ein Teller voll mit Pasta Napolitana war das, was ich brauchte. Unsere Energie war nachgeladen und weiter geht's. Jeder weiß, wie der Pisa Turm aussieht, aber nicht jeder hat es schon in der Realität besucht. Für mich war es das erste Mal und ich hoffe, nicht letztes! Es hat angefangen zu regnen und der Platz der Wunder war gepackt voll von Touristen, aber trotzdem sehr schön.

Den ganzen Tag unterwegs– unsere Füße taten weh. Ab ins Hotel!

Das Hotel befindet sich in der Nähe des Strandes. Als erstes sind wir in die Zimmer gegangen und haben ausgepackt, aber nicht wirklich, weil wir nicht lange da blieben. Als die Uhr 19.00 schlug, servierte uns das Personal unser Abendessen. Drei Wege Menu und auch eine vegetarische Wahl, die Italiener gingen „all-out“. Magen gefüllt und fertig zum Schlafengehen ...

Tag zwei begann früh mit dem Frühstück. Danach fuhren wir schnell los, weil eine Fähre auf uns gewartet hat. Mit der Fähre fuhren wir über das Meer auf die Insel Elba. Sandige Strände, grüne Vegetation und wir hatten auch schönes Wetter. Viele Weinreben und Palmen, kein Wunder, dass Napoleon hierher verbannt sein wollte. Wir haben uns sein Haus angeschaut, trotz der Ursache, dass nichts in dem Haus ist und dass manche Zimmer geschlossen waren. Aber bevor wir Napoleons Haus besuchten, haben wir etwas über die Mineralverarbeitung erfahren. Am Abend fuhren wir zurück zum Kontinent, wo wir uns in dem Hotel ausgeruht haben.

Ich glaube jeder war ein bisschen Traurig als wir unseren letzten Tag angingen. Wir sind noch früher aufgestanden, zum letztem Mal auf Italienisch gefrühstückt und unsere Koffer gepackt. Das neblige Wetter behinderte uns bei der schönen Aussicht auf die zauberhafte toskanische Landschaft. Aber Siena, die Stadt, die wir besuchten, hat uns einen Blick ins Mittelalter ermöglicht. Dort sahen wir viele Kathedralen und die älteste Bank Europas. Unser letztes Ziel war San Gimignano. Dort haben wir uns das Museum mit Foltergeräten angesehen. In San Gimignano habe ich mir auch das beste Eis der Welt gegönnt.

Dann haben wir uns in die Sonne gesetzt und die frische italienische Luft noch ein letztes Mal geschnappt. Zurück zum Bus und „Ciao Toskana!“... ab nach Slowenien. Die letzte Station war in Murska Sobota, wo wir alle glücklich, zufrieden und um eine Erfahrung reicher ausstiegen.

Grazie Italien und bis zum nächsten Mal!

N.K.

STROKOVNA ESKURZIJA V TOSKANO

V sredo, 4. 4. 2018 smo se gimnazijci vseh štirih letnikov odpravili na tridnevno ekskurzijo v Toskano. Najprej smo si ogledali Piazzale Michelangeloter, kjer se ponuja najlepši razgled na Firenze. Katedralo Santa Marie, krstilnico, znameniti Giottoov zvonik, kip Michelangelovega Davida, cerkev Santa Croce ter Dantejevo hišo smo lahko videli v Piazza del Duomo. Nato smo se odpravili v Pisto, kjer smo si ogledali tako imenovano Polje čudežev s poševnim stolpom, katedralo ter krstilnico. Videli smo tudi nasad cipres v Bolgheriju.

V četrtek, 5. 4. 2018 smo se s trajektom odpravili na otok Elbo, kjer smo si ogledali predelavo mineralov v nakit, videli smo lahko bujno vegetacijo in peščene plaže v Marini di Campo. Sprehajali smo se po Portoferrariu. Ogledali smo si tudi Napoleonovo vilo in tako izvedeli nekaj več o Napoleonovem življenju.

Zadnji dan smo se odpravili v Sieno, kjer smo v Piazz del Campo videli stolp Mangia ter fontano Gail. Zelo nas je navdušila Palazza Publica. Nazadnje smo si ogledali San Gimignano in sicer Muzej mučilnih naprav. Mesto San Gimignano je nekdaj obkrožalo 76 stolpov, danes pa le še 14. Poskusili smo tudi najboljši sladoled na svetu.

S sabo smo imeli tudi delovne zvezke, nekaj nalog smo rešili že na ekskurziji nekaj pa doma. Ekskurzija nam je bila vsem zelo všeč, saj smo spoznali predstavnike Toskane in še bolj spoznali renesanso.

Maja Kisilak, 1.A

Izobraževanje v tujini – PLYMOUTH, ANGLIJA

»Življenje je knjiga. Tisti, ki ne potujejo, preberejo le eno stran.«

15. aprila 2018 ob 2. uri zjutraj smo se izbrani prijavljeni dijaki ekonomske gimnazije in ekonomskega tehnika za izobraževanje v tujini odpravili do letališča v Benetkah. Od tam smo z letalom potovali do Bristola. Čakala nas je še zadnja, dve uri dolga pot do naše destinacije, angleškega mesta Plymouth.

Potovalo nas je 10 dijakov. Na avtobusni postaji so nas pričakale gostiteljske družine. Vzeli smo prtljago in se skupaj odpravili v naš novi dom, v katerem smo živeli 3 tedne.

Naše izobraževanje se je začelo v ponedeljek, 16. 4. Najina gostiteljica Rosa naju je zjutraj peš pospremila do šole, kjer smo se prvi dan spoznali z osebjem in imeli uvodno predavanje. Ob koncu izobraževanja smo se odpravili na vodeni ogled mesta. Naš pouk se je vsak dan začel ob 9. uri. Tri tedne nas je poučeval naš mentor Russell. Vse teme so se navezovala na učinkovito poslovanje in funkcioniranje podjetij. Dijaki smo se že prvi dan z žrebom razdelili v dve skupini. Vsaka skupina je ustanovila svoje podjetje.

Delo v šoli se je torej vsak dan nadaljevalo. S poukom smo končali ob pol štirih popoldne. Čas po tem smo lahko izkoristili po svoje. Večina se nas je po šoli z avtobusom ali pa tudi peš odpravila do centra Plymoutha, nedaleč stran od šole. Tam smo nakupovali, obiskovali restavracije, posedali v kavarnah, se sladkali v slaščičarni in obiskali akvarij. Okrog 18. ure smo se odpravili h gostiteljskim družinam in večerjali z njimi.

Najin gostitelj je rad po večerji posedal z nama in veliko smo se pogovarjali. Odprli smo različne teme in našim klepetom kar ni bilo konca. Po večerji smo se dijaki lahko odpravili ven ali ostali doma. Odločitve so bile prepuščene nam. Večinoma po večerji nisva več odhajali ven, ker smo večerjali pozno. Večere sva si popestrili z glasbo, filmi in pogovori dolgo v noč.

Jutra so kmalu postajala rutinska, takšni pa so bili tudi dnevi. Vsak dan smo se dijaki med seboj bolje razumeli in izmenjavali svoja mnenja, mišljenje in argumente. Za uspeh je bilo glavno sodelovanje oz. timsko delo. Vsaka skupina je imela določenega direktorja, ki je vsem delil delo in vsake toliko predstavljal skupinski napredek našemu mentorju.

Vsako soboto smo imeli organizirane skupinske izlete, ko smo se malo odklopili od šole in uživali v ponujenih znamenitostih. Imeli smo več ur prostega časa, tako da smo lahko raziskovali tudi sami.

Zadnjo nedeljo smo se z gostiteljsko družino odpravili na peščeno plažo, kjer sva uživali v pesku in opazovale ocean ter celotno okolico. Dan je bil izjemen.

nami.

Prišli smo do zadnjega tedna in ta je šel hitro mimo nas. Pripravljali smo se na zaključne predstavitve podjetij. V četrtek je končno prišel dan nastopov in opravili smo jih po naše. Fantastično. Bili smo zelo pohvaljeni od samega vodstva do šole kot tudi našega mentorja Russlla, ki je bil več kot zadovoljen z

V petek, 4. maja 2018 je napočil naš zadnji dan in z njim podelitev certifikatov. Bili smo veseli, da se odpravljamo domov; žalostni pa, ker smo se čisto navadili na življenje v Angliji in bilo nam je več kot lepo. Na zadnji dan so pritekale tudi kakšne solzice. Nekatere sreče, nekatere žalosti, ker se poslavljamo. Po podelitvi smo odšli domov ali pa zadnjič v center in nato pakirali kovčke. V soboto smo zjutraj še imeli nekaj časa zase in za poslavljanje od gostiteljskih družin in vseh ljudi, ki smo jih spoznali tam.

Ob 14. uri smo se odpravili na avtobus, se slabe 3 ure vozili do Bristola in od tam poleteli do Budimpešte. V Budimpešti smo pristali točno on polnoči in se nato z kombijem vozili še slabe 3 ure do Murske Sobote. Po dolgem potovanju so nas pred šolo pričakali naši starši. Po 3 tednih smo spet bili skupaj in bili smo polni izkušenj, zgodb in vsega, kar razlagamo še danes.

P.S.: Najino potovanje je popestrila še ena dogodivščina. Ker se nama je enega večera zahotela pica, sva jo pač morale najti.

Najbližja picerija najinemu domu je bila oddaljena le 700 metrov in to priložnost sva takoj izkoristili. Po naključju je tam zaposlen Slovenec, natančneje Štajerec, ki živi v Angliji že 18 let in razvaža pice picerije Rhodos. Ker so bile pice tako dobre kot osebje, sva bili tam skoraj vsak drugi dan in tiste hrane se nikoli nisva naveličali.

Tri tedensko izobraževanje v Angliji je izkušnja, ki se nama je zelo vtisnila v srce. Komaj čakava naslednje leto!

Mateja Kurnjek, Nuša Vogrinčič; 2.c

WORLD SUMMIT AWARDS 2018

Moje potovanje na podjetniški kongres na Dunaju

20. marca 2018 sva se jaz in naš hišnik Rudi ob 6:00 odpravila na Dunaj. Vožnja je bila naporna in dolga. V centru Dunaja sva naletela na gost promet, kar je pomenilo, da sem rahlo zamudila na otvoritev kongresa. Ko sem prispela v dvorano sem bila šokirana saj je festivalna dvorana bila prelepa. To je bilo to. Moja pot v socialno podjetništvo se je začela.

Vsako jutro je na vrsto prišel en uspešen podjetnik, ki je imel inspiracijski govor, kjer je povedal svojo zgodbo do uspeha ter nas vse navdušil. Nato so se odvijale različne delavnice vse od ustvarjalnih do iger kot so bingo.

Nisem spoznala le poslovne kontakte temveč tudi ljudi, ki jih sedaj imenujem prijatelji. Podjetniško sodelujem s podjetjem Alpha Beat Cancer, brazilsko podjetje, ki ima igro v kateri na igriv način otrokom razlagajo o raku. Z njimi sodelujem in jim prevajam angleško igro v slovenščino. Sodelujem tudi z nemškim podjetjem, ki se osredotočajo na področje biomedicine.

Imela sem tudi ena na ena mentorstvo glede moje ideje, kjer mi je Nkemdilil Begho (podjetnica iz Kenije) predlagala veliko dobrih rešitev za moj problem. Moj drugi mentor Rahat (iz Bangladeša) sicer ni razumel moje ideje sva pa postala dobra prijateljca. Zelo sem se povezala tudi z organizatorji dogodka, ki so me povabili, da jih kdaj pa kdaj obiščem v Salzburgu in na Dunaju.

Bila je izvrstna izkušnja saj sem domov potovala z vlakom. 23 marca 2018 ob 17:00 sem prispela na dom. Bila je nepozabljiva izkušnja, ki si jo bom za vedno zapomnila.

Medeja Kuhanec, 3.A

IZLET V ROVINJ

Med novembrskimi počitnicami smo se mam, dvema mlajšima sestricama, teto, dvema sestričnima in bratrancem odpravili na izlet v Rovinj. Ogledale smo si stojnice, ki jih ni bilo tako dosti kot jih je ponavadi poleti ko je tudi več turistov, ogledali smo si tudi akvarij, pojedli smo sladoled in se sprehajali ob obali, se nekajkrat poslikali, da smo lahko napolnili album, ki ga bomo v prihodnosti lahko odprli in se spomnili na ta prečudovit izlet tega lepega sončnega dne.

Rovinj je zelo lepo mesto, kjer je dosti turistov, stojnic, znamenitosti in predvsem ladjic. Ker je to bila posebna priložnost smo se peljali tudi z ladjico malo naokoli. Bilo je zelo lepo in upam, da boste tudi vi šli kdaj v Rovinj, ker če še niste šli ste zamudili veliko.

Lucija Erjavec, 1.e

POTOVANJE V ŠVICO

Leta 2013 sem s svojo družino šla na potovanje v Švico. Tam smo preživeli en zelo zanimiv teden. Prenočevali smo v Baslu in si ogledali razne znamenitosti. Najbolj mi je ostal v spominu samostan v Zürichu, Fraumünster.

En dan smo preživeli ob jezeru Luzern, ki je po velikosti kar četrto na svetu, njegova površina je namreč kar okrog 144 km², največja globina jezera pa je kar 214 m. V spominu mi bo ostal tudi obisk velikega zabavišnega parka v okolici Basla, zlasti vožnja na vlaku smrti. Je pa Švica zelo draga; kava na primer stane okrog 3,40 EUR.

Bilo je zelo lepo, nepozabno. Doma sem z veseljem pripovedovala o svojih dogodivščinah tam, najprej dedku in babici, ki sta nas nestrpno pričakovala.

Melani Sitar, 1.e

BRATISLAVA PO PRLEŠKO

Učenci ekonomske šole smo se 29.3. odpravili v Bratislavo. To smo šli dijaki 2.,3., 4. letnika. Gda smo prišle to smo si oglednile mesto in Bratislavski grad s kerega smo vidli prekrasno Donavo. Te smo si še šli poglednili stolnico sv. Martina v keru je bilo kronanih 11 Madžarskeh krolov, sedež negdanje akademije Istropolitane, mihaelova vrota, glavni trg z Meaximilianovo fontano. Ob eneh smo se odpravile v podjetje Volkswagen.

Vura se je vlekla pa vlekla sej smo že vsi nestrpno čakale gda mo šli v hotel. Ko smo končno prišle to, smo se takoj spakerali v sobe. Midvi z Iris sme ble v sobe vkup, blo je fest lepo, edino to je ne blo vredni ka se je zaron ne mogla spraviti z postele. Druge den smo se po zejtrki odpelali proti Budimpešte, tan smo si oglednile madžarsko prestolnico. Spoznale smo vse najbolj pomenbne mestne znamenitosti. Pelali smo se mimo opere, parlamenta. Oglednili smo si še Ribiško trdnjavo, Citadelo, Elizabetin most.

Tamara, Iris, 3.c

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V četrtek 15. 3. 2018 smo se dijaki vseh programov, razen gimnazijskih, odpravili na zimski športni dan v Maribor. Nekaj dijakov se je odpravilo na Pohorsko smučišče, večina pa nas je ostala v ledeni dvorani v Mariboru, kjer smo drsali. Tja smo prišli okrog 8.30. Bilo je zelo zanimivo in zabavno. Dvorano so razdelili na dva dela. En del je bil namenjen dijakom, ki obvladajo drsanje, v drugem delu pa so drsali začetniki. Tem so pomagali tudi tamkajšnji učitelji drsanja. Okoli desete ure smo se odpravili do dvorane Luknja, kjer smo spremljali nogometno tekmo dijaške lige. Glasno smo navijali za našo nogometno ekipo in se na koncu veselili, ker so se naši fantje uvrstili na zaključni turnir štirih najboljših srednješolskih ekip iz celotne Slovenije. Na zadnji tekmi so namreč premagali Velenjčane s 4:1. Domov smo se tako vračali ponosni in veseli.

Mihaela Černi, 1. d

TRETJA V DRŽAVI V ZNANJU RAČUNOVODSTVA

V mesecu marcu sem se udeležila šolskega tekmovanja iz znanja računovodstva. Skupaj s sošolcem Tilom Makovcem sva dosegla najboljši rezultat in se tako uvrstila na 20. državno tekmovanje, ki je potekalo v Postojni 10. aprila. Nekaj dni prej smo s profesorico Darjo Horvat veliko vadili in reševali naloge iz šolskih in prejšnjih tekmovanj. Profesorica naju je ves čas spodbujala in veliko svetovala. Na dan tekmovanja sem bila nervozna in polna pričakovanj. Ko smo odpisali sem imela mešane občutke, vendar sva oba dosegla odlične rezultate. Oba sva osvojila zlati priznanji na višjem nivoju, jaz pa sem posamično dosegla 3. mesto. Tekmovanje je bilo zanimivo, pridobila sem nove izkušnje in znanja. Vse te občutke bi še enkrat ponovila.

Nika Hari, 3.c

DRŽAVNI PRVAK IZ POSLOVNE MATEMATIKE

Meseca marca smo imeli šolsko tekmovanje iz poslovne matematike. Prvi dve mesti sva zasedla jaz in moja sošolka Maša Kutoša, in sicer dosegla sva enako število točk. Ker sva zasedla prvi dve mesti na šolskem tekmovanju sva se uvrstila na državno tekmovanje. Na tekmovanje smo se pripravljali nekje teden dni pred tekmovanjem. Na tekmovanje naju je pripravljala mentorica Majda Svetec. Mentorica naju je dobro naučila snov in naju opozorila na morebitne nepričakovane naloge.

16. državno tekmovanje iz poslovne matematike je potekalo 6. 4. 2018 v Slovenski Bistrici z začetkom ob 9 uri. Bil sem malo živčen in imel malo treme, saj nisem vedel, kaj me pričakuje, po eni strani sem pa vedel, da nas je mentorica dobro pripravila na tekmovanje. Pri reševanju naloge pa sem se takoj počutil sproščeno, ker sem videl, da naloge niso bile tako težke in ker mi ta snov leži. Po opravljenem tekmovanju sem imel dober občutek, vendar vseeno nisem pričakoval naslova državnega prvaka. Mentorica mi je kasneje sporočila, da sem dosegel prvo mesto in da sem postal državni prvak, kar me je zelo razveselilo. Zaradi naslova državni prvak sem bil povabljen tudi na podelitev nagrad Bistrouti 2018, ki je 12. 5. 2018 potekala v Ljubljani v Unionski dvorani Grad Hotela Union. Z veseljem sem se udeležil te slovesne podelitve, kjer sem prejel nagrado za prvo mesto.

Denis Kočar, 3. C

ZLATA NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ NEMŠČINE

12. 1. 2018 je potekalo šolsko tekmovanje iz nemščine na naši šoli. Nanj sem se začela pripravljati že decembra ob pomoči prof. Baler. Ker sem dosegla dovolj visoko število točk, sem se uvrstila na državno tekmovanje, ki je bilo 6. 2. 2018 na Gimnaziji Bežigrad v Ljubljani. Tja smo se peljali skupaj z zdravstveno in biotehniško srednjo šolo ter gimnazijo iz Ljutomer. Na državno tekmovanje sem se prav tako pripravljala in dosegla zlato priznanje oz. 2. mesto. Zelo sem bila vesela, da sem dosegla 2. mesto in upam, da se bom tekmovanja lahko udeležila tudi naslednje leto.

Larissa Černela, 2.e

SWEET TO THINK OF YOU

Just as I put my head down on my pillow
 Usually at around 11PM
 Laying there wrapped up in sheets
 You come to my mind
 Just as I'm about to fall asleep
 Only you are in front of my eyes
 Not something I planned for to be honest
 Even though it seems wrong it feels sweet
 Sweet to think of you
 Always

Medeja

SOMEONE

I never thought I'd find someone
 Someone like you
 Someone I felt a connection with
 Instantly and Strongly
 I know we've both been hurt
 And I come on too strong
 I don't want to scare you away
 All I want is for you to say
 Stay with me
 Because the truth is
 I think I found my someone in you

Medeja

----- š a l e -----

Hitrost in matematika ---- "No, Janezek, povej mi," reče učitelj, "rešitev naslednje naloge: Tvoj oče gre peš iz Ljubljane proti Medvodam s hitrostjo 3 km/h. Tvoj stric gre eno uro pozneje iz Medvod proti Ljubljani s hitrostjo 5 km/h. Kje se srečata?" Janezek kot iz puške: "V prvi gostilni!"

Rezultat na tekmi ---- Mujo in haso sta šla na nogometno tekmo in s sabo vzela nekaj litrov domačega šnopsa. Dogovorila sta se, da vedno, ko pade zadetek, malo cukneta. Tekma se je končala 0:0. Mujo: "Jebeš ti to, ajmo mi na košarku!"

Prišla je po dušo ---- Smrt potrka pri Mujutu na vrata. Mujo ji odpre in vpraša: "Tko si ti?" Smrt: "Ja sam ti smrt, i došla sam po tvoju dušu." Mujo se obrne proti hodniku in se zadere: "Fato dušo, netko te traži ..."

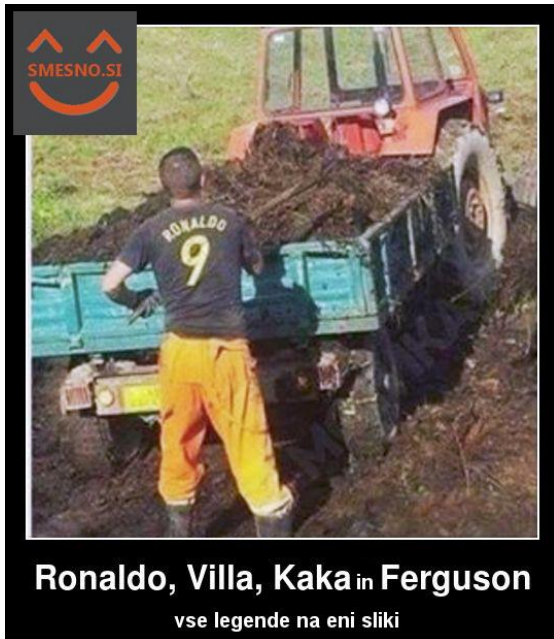
Prijazni Mujo ---- Mujo je prijazen človek. Takole pravi: "Ja svojo ženo nikad ne tučem. Samo je gurnem po stopenicama pa nek se udari gde sama hoče."

Justin Bieber ---- Ponedeljek je kot Justin Bieber. Z eno roko bi ga objel, pobožal po skuštrani glavi, mu podrgnil mozoljasto lice in rekel: "saj nisi sam kriv.", z drugo roko pa bi mu istočasno dal taki šamar, da se mali do naslednjega tedna ne bi pobral.

Dva razloga ---- Franček sprašuje Jožico: "Zakaj nočeš postati moje dekle?" "Iz dveh razlogov." "Katerih dveh?" "Prvi razlog si ti." "Kaj pa je drugi razlog?" "Nekdo drug."

Zgrešen gol ---- Med svetovnim nogometnim prvenstvom se jezi srednji napadalec: »Zelo mi žal, da sem zgrešil zanesljiv gol. Najraje bi samega sebe brcnil v rit!« Trener jezno: »Kar daj. Saj boš tako ali tako zgrešil!«

Ronaldo, Villa, Kaka in Ferguson
vse legende na eni sliki

Jesen v Črni gori

Izgubljena denarnica ----

Na radio Murski val med oddajo "v živo" nekdo pokliče:

Poslušalec: "Dobar dan, tukaj Safet iz Murske Sobote."

Voditelj: "Pozdravljeni, Safet, kaj bo dobrega?"

Poslušalec: "Danas zjutra sam u parku našu denarnico z dost denara i dokumenti."

Voditelj: "Koliko pa je denarja?"

Poslušalec: "Malo više čez tri tisuč evrov, i kartice."

Voditelj: "A se da iz dokumentov razbrati, kdo je lastnik?"

Poslušalec: "Da, to je neki Tonček Horvat, iz Murske Sobote."

Voditelj: "In kako lahko gospod pride do vas?"

Poslušalec: "Jok, ne zovem radi toga. Zavrtite čoveku jedan dobar komad!"

Razočarana žena ---- Žena, ki se pozno ponoči po enem tednu vrne s službenega potovanja, tiho odpre vrata spalnice, odgrne pokrivalo na postelji in zagleda štiri noge, ki so molele izpod odeje.

V trenutku se ji zmegli pred očmi, pograbi baseball palico, ki je bila za vrati in prične udrihati po odeji. Ko se je utrudila, odide v kuhinjo po pijačo, da si malo opomore od šoka. Tam pa ponovno doživi šok, ko za mizo zagleda svojega moža, ki pije pivo in ji reče: "Tvoji starši so prišli na obisk za vikend, pa sem jima odstopil najino posteljo. Pojdi ju pozdravit."

Kredit za hišo ---- "Zakaj si pa tako vesel?" "Nič več mi ne bo treba odplačevati kredita za hišo, pa sem plačal le en obrok!" "Kako je pa to mogoče?" "Prejel sem pismo, v katerem je pisalo, da me opominjajo tretjič in zadnjič."

Ko bom velik ---- "Janezek, kaj bi rad bil, ko boš velik?" "Sanjam o tem, da bi zaslužil 1 milijon mesečno, tako kot moj ata." "Tvoj ata zasluži milijon mesečno???" "Ne, tudi on sanja o tem."

Tri muhe v restavraciji ---- Pridejo tri muhe v restavracijo. Prva naroči: "Drek s čebulo". Druga naroči: "Drek s česnom". Tretja pa pravi: "Jaz bom pa samo drek, da mi ne bo potem iz ust smrdelo".

Izbral Zoran Galderon, 1e

AVICII

Tim Bergling, bolj znan pod umetniškim imenom Avicii, je švedski progressive house didžej in glasbeni producent. Rodil se je 8. septembra 1989, v Stockholmu na Švedskem.

Kariera

Že pri svojih 16 letih je začel objavljati prve remikse. Objavljaj jih je na elektronskih glasbenih forumih, to ga je pripeljalo do tega, da je izdal svojo prvo ploščo.

Še pred svojim 18. rojstnim dnevom, maja leta 2007, je podpisal pogodbo z založbo Defjitts Plays. Prvi studijski album je poimenoval True, izdal pa ga je leta 2013.

V svoji karieri je posnel veliko skladb in remiksov. Njegovi najbolj znani hiti so: Wake me up, The Nights, Hey Brother, The Days, Levels, Waiting for love, Whitout you. V karieri pa je sodeloval z različnimi glasbeniki in glasbenimi skupinami, kot so One Republic, David Guetta, Leona Lewis, ter mnogimi drugimi svetovnimi zvezdami.

Kariero je končal leta 2016, zaradi zdravstvenih težav. Imel pa je tudi težave, saj je imel slabo duševno zdravje. Za glasbeno nagrado Grammy je bil nominiran za svoje delo leta 2012 ter za pesem Levels leta 2013.

Avicii je umrl letos, 20. aprila, v Muškatu v Omanu. Star je bil komaj 28 let.

Mihaela Černi, 1. d

Keeping Up with the Kardashians

Ohranjanje s Kardashians, pogosto okrajšano KUWTK, je ameriška resničnostna televizijska serija, ki se predvaja na E! kabelskem omrežju. Serija se osredotoča na osebno in poklicno življenje družine Kardashian-Jenner. Začela se je 14. oktobra 2007 in je kasneje postala ena od najboljših realističnih televizijskih serij v državi. Čas trajanja ene oddaje je 22 do 42 minut. Prikazuje nam predvsem življenje sester Kourtney, Kim in Khloé Kardashian ter njihovih polsester Kendall in Kylie Jenner. Nastopajo tudi njihovi starši Kris in Caitlyn Jenner (prej znan kot Bruce Jenner) in brat Rob Kardashian.

Najbolj všeč nama je bilo, ko sta se Kim in Kanye poročila, saj sta imela najlepšo poroko, ter ko sta Kloe in Kylie izvedeli, da sta noseči. Med njimi nama je najbolj všeč Kendall, saj ima krasno službo, kot je biti manekenka, ter je najbolj prijazna izmed sester. Snemajo tudi druge oddaje kot so: Kourtney in Kim Take Miami, Kourtney in Kim Take New York, Khloé & Lamar, Kourtney in Khloé Take The Hamptons, Dash Dolls, Rob & Chyna, in The life of Kylie.

Robertina, Aneja, 1. e

ROMEO IN JULIJA DANES

1. PRIZOR (V kavarni)

Družba sedi za mizo, pogovarjajo se o prihajajočem vikendu in o tem, da bo Julija priredila hišno zabavo. Romeo sedi za sosednjo mizo s prijateljem Gregorjem in sliši pogovor s sosednje mize.

DRUŽBA: Komaj že čakam, da gremo k Juliji. To bo spet nora zabava.

Pri njej je vedno dobro, ker ta starih ni doma. Tudi pijače bo za vse okuse.

(družba odide)

GREGOR: Romeo. Si slišal?

ROMEO: Seveda sem, govorijo o neki zabavi.

GREGOR: Da, zabava bo pri Capuletovih. Lahko bi šla tudi midva.

ROMEO: Pri Capuletovih? Najini starši so poslovni konkurenti. Uhh, to bo problem.

GREGOR: Prav si rekel. Vajini starši, ne vidva.

ROMEO: To že, ampak ne vem, če mi bosta starša dovolila iti. Mojo udeležitev na zabavi bi najverjetneje čutila kot izdajo.

GREGOR: Daj no, ne bodi taka mevža in se vsaj enkrat v življenju upri materi in očetu.

ROMEO: Saj ne gre za to, da se ne bi upal upreti. Le da.... poleg tega pa se Rozalina ne bi strinjala s tem, da grem na zabavo brez nje.

GREGOR: *(se zasmeji)*. Od kdaj pa poslušáš mnenje neke deklina. Raje priznaj, da se bojiš očetove reakcije.

ROMEO: Seveda se bojim. Se sploh zavedaš, kaj vse je na kocki. Zaradi Capuletovih nam posel že tako ali tako propada, sedaj pa naj grem njihovo zmago še proslavljat k njim?

GREGOR: Saj zabave ne pripravljajo, da bi proslavljali, kako dobro jim teče posel. V bistvu zabave sploh ne pripravljajo Julijini starši, temveč ona.

ROMEO: Ne vem. Še vedno nisem prepričan, poleg tega pa moram očeta najprej vprašati za dovoljenje.

GREGOR: Prav, se bova še zmenila.

Glasba: Radio Center – najnovejši hit

2. PRIZOR (Pri Montegovih doma)

Romeo zbira pogum, da bi starše vprašal, če lahko gre na zabavo. Odvije se prepir.

ROMEO: Hello, I'm home!

MAMA: Zdravo in kako je bilo v šoli? Si dobil kako oceno? Kaj ste imeli za malico?

ROMEO: Nič posebnega se ni zgodilo, lačen pa sem kot volk. Mama, kaj je za kosilo?

MAMA: Danes sem naredila domačo pizzo.

ROMEO: Super.

(sedeta k mizi, pridruži se jima še razjarjen oče)

OČE: (Razburjeno sede k mizi.)

MAMA: Kaj je narobe, so v službi težave?

OČE: Danes smo spet izgubili veliko strank, saj so vse odšle k Capuletovim. Capulet jim je namreč natvezil, da je njihovo zlato bolj kvalitetno. Kako je lahko zlato sploh drugačno od našega.? Kaj vse si je ta človek sposoben izmisliti, da bi pogubil nasprotnika?

ROMEO: *(V skrbeh.)* Veš, oče, saj bomo tudi mi nekega dne prišli na zeleno vejo.

OČE: Močno dvomim, po tem, kar se je danes zgodilo.

MAMA: Zakaj tako misliš. Kaj pa se je zgodilo?

OČE: Po poti domov sem slišal neko žensko govoriti, da naš nakit sploh ni iz pravega zlata. Si lahko misliš?

(pove razburjeno.)

ROMEO: Oče, ne razburjaj se. Poleg tega pa poslovnega življenja ne bi smeli mešati z osebnim.

OČE: Kaj zaboga pa blebetaš?

ROMEO: Slučajno sem slišal, da Capuletova Julija pripravlja zabavo pa sem mislil, da bi mogoče... *(zavlačuje in jeclja).*

OČE: *(Mu skoči v besedo).* Šel? Si morda nameraval iti na zabavo mojega najhujšega nasprotnika? *(nekaj časa je tiho in se popraska po bradi).* Sicer pa, če dobro premislim, to sploh ni slaba ideja.

ROMEO: Kaj ti je padlo na misel?

OČE: Zagotovo boš šel na zabavo, vendar pod mojimi pogoji. Capuletovo Malo boš zapeljal in jo ovil okrog prsta, dokler ti ne bo izdala vseh načrtov, ki jih ima njen oče.

ROMEO: Oče, to je vendar nezaslišano. Navsezadnje ona ni nič kriva.

OČE: Tišina! Tako boš naredil. Ali morda nočeš živeti v izobilju? Misliš, da je njen oče pomislil nate, ko nam je speljal vse stranke. Naredil boš, kakor bom rekel in pika.

3. PRIZOR (V gostilni)

Romeo in Gregor pred zabavo gresta v gostilno, kjer spijeta nekaj alkohola. Romeo se odloči, da mu ne bo povedal za vohunjenje, ki mu ga je predlagal oče.

GREGOR: Torej, greva na zabavo ali ne?

ROMEO: Seveda.

GREGOR: Veš, česa sem se ravnokar domislil? Stavim, da Julije kljub vsemu svojemu šarmu ne moreš osvojiti.

ROMEO: *(se smeje).* Za koliko?

GREGOR: Za 100 €.

ROMEO: Dogovorjeno.

GREGOR: Na razpolago imaš en teden in če ti ne uspe, boš cel teden plačeval pijačo.

ROMEO: Prav!

GREGOR: Čisto sem pozabil, da na zabavo ne moreva priti praznih rok. Vendar pa so že vse trgovine zaprte.

ROMEO: Kaj ko bi ukradla vodko in jo podarila Juliji? Že s tem bi si pridobil dodatne točke, da dobim stavo.

GREGOR: Prav imaš. To bova naredila in nihče ne bo opazil, da jim manjka ena vodka. Ti jo vzemi, saj je to bila tvoja ideja.

(Romeo vzame steklenico in začne teči, vendar varnostniki ujamejo Gregorja in pokličejo policijo.)

Glasba: NAPETA GLASBA, FILM O ARETACIJI

4. PRIZOR (Na zabavi)

Ko Romeo pride na zabavo, ugotovi, da so Gregorja ujeli, zato se ne počuti preveč dobro in se odloči, da bo šel na zrak. Tam prvič sreča Capuletovo Julijo.

JULIJA: Si tudi ti prišel na zabavo?

ROMEO: Ja.

JULIJA: Zakaj nisi notri in zakaj imaš v roki steklenico vodke? *(se nasmehne).*

ROMEO: Isto bi lahko vprašal tebe. Glede vodke pa... prinesel sem jo Juliji kot darilo.

JULIJA: Vodko si prinesel kot darilo? Bolj bi bila vesela rože, ampak darilo je le darilo.

ROMEO: Ti si...

JULIJA: Julija, Capuletova Julija. Me veseli.

ROMEO: Monteg, Romeo Monteg.

(Se rokujeta)

JULIJA: Pridi noter, da proslaviva moj rojstni dan.

(FACEBOOK PRIZORI) KONCERT

5. PRIZOR (V kavarni)

Po koncertu gresta domov in se pogovarjata.

JULIJA: Oče je iz dneva v dan bolj živčen. Pravi, da nam posel propada.

ROMEO: Zakaj tako misli, saj vam je vedno šlo še preveč dobro.

JULIJA: Še sama ne vem. Vem pa, da ima nov načrt, kako pridobiti še več strank. Bajje je dobil dobro idejo za novo kolekcijo nakita. *(pove navdušeno.)*

ROMEO: Mi lahko poveš kaj več.

JULIJA: Zakaj?

ROMEO: Zanima me, ali lahko kako pomagam.

JULIJA: Mislim, da ne moreš. Ampak če želiš, ti lahko pokažem načrt izdelave.

ROMEO: Krasno. Medtem se lahko še česa domislim, s čimer bi ti lahko pomagal.

JULIJA: Upam, da bo oče potem boljše volje in se ne bo več znašal nad mano. Nikoli me ni maral. In vsakič, ko mu v službi gre slabo, najde razlog, da se dere name.

6. PRIZOR

(Romeo se sreča z Gregorjem tam ga počaka in Gregorja spustijo ven. Objameta se.)

GREGOR: Zaradi tvojih neumnosti sem bil kaznovan jaz.

ROMEIO: Ko boš slišal, kaj ti imam povedati, ne boš več jezen name.

GREGOR: Kaj pa?

ROMEIO: Veš, na zabavi sem srečal Julijo in res sem se zaljubil vanjo. Nobene stave ne bo, ker je nočem prizadeti *(Rozalina prisluškuje)*. Res mi je všeč in razmišljam, da bi to glasno naznanil.

GREGOR: Ampak vseeno boš cel teden plačeval pijačo.

7. PRIZOR

Julija sreča Romeovo bivše dekle Rozalino. Ta ji pove žalostno resnico, ki Julijo zelo prizadane. Medtem pa Gregorja izpustijo iz priprtja in sliši pogovor med njima.

ROZALINA: Julija!

JULIJA: HEJ! Rozalina.

ROZALINA: Že veš najnovejšo novico? Prav vsi v mestu govorijo o tem.

JULIJA: Ne. In če ti povem po pravici, mi govorice nikoli niso bile všeč.

ROZALINA: Že, ampak to niso le govorice. *(se hinavsko nasmehne)*

JULIJA: Rozalina, če mi že nameravaš povedati, mi povej in se nehaj tako nasmihati.

ROZALINA: Prav. Tvoj dragi Romeo je z Gregorjem stavil nate.

JULIJA: Kaj bi naj to pomenilo? *(začudeno zre v Rozalino)*

ROZALINA: Si tako neumna, da niti tega ne razumeš? Romeo je z Gregorjem stavil, da te lahko zapelje. Razumeš? To, da je s tabo, je zgolj zaradi stave.

JULIJA: Kakšne neumnosti so to? Vem, da to govoriš le zato, da bi me prizadela. Če še ne veš, ti Romea nisem ukradla jaz, ampak je sam izbral mene.

ROZALINA: Ja, ti se kar tolaži. Dovolj sem povedala. Slišala sem na lastna ušesa, kako sta govorila o stavi. Pa se še kaj vidiva, draga prijateljica.

(Gregor, ki je slišal pogovor med Rozalino in Julijo, se približa Juliji, da bi ji pojasnil)

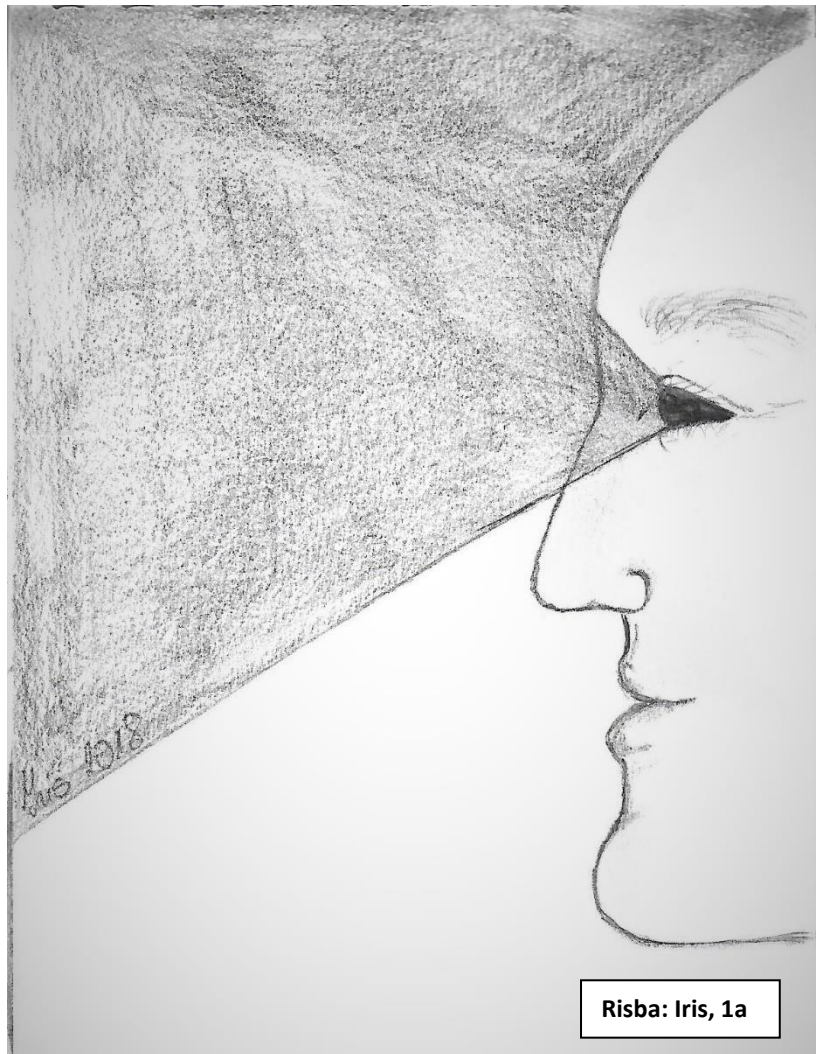
GREGOR: Slišal sem, o čem si govorila z Rozalino. Rad bi ti pojasnil, kako stvari stojijo.

JULIJA: Nimaš mi česa pojasnjevati., dovolj sem slišala.

GREGOR: Stvari se niso zgodile tako, kot ti je povedala Rozalina.

JULIJA: Potem mi pa razloži, kako je mogoče narobe razumeti stavo.

GREGOR: Res je, da sva z Romeom stavila.

JULIJA: Za koliko?

GREGOR: Kaj?

JULIJA: Za koliko? (zakriči)

GREGOR: Za 100 € in če te v enem tednu ne bi osvojil, bi cel teden plačeval pijačo.

JULIJA: Tako torej. (pove razočarano in odide.)

GREGOR: (Kriči) Julija, Julija!!!

(Takoj ko Julije odide, pride Romeo)

ROMEO: Je bila to Julija?

GREGOR: Ja. Ona je bila. Romeo poslušaj. Julija ve vse.

ROMEO: Kako to misliš?

GREGOR: Ve za stavo, za vse.

ROMEO: Zakaj si ji povedal? (vstane)

GREGOR: Saj ji nisem. Rozalina ji je.

ROMEO: Kako je izvedela? (odide)

GREGOR: Ne vem, najbrž naju je zadnjič slišala. Kam zdaj greš?

8. PRIZOR

Romeo še vseeno hodi k Juliji, čeprav ga ona noče videti. Vztrajno jo kliče, vendar mu ona vsak klic zavrne. Po tednu dni se Julija odloči, da se bo z njim pogovorila.

JULIJA: Nekaj bi ti rada povedala.

ROMEO: Tudi jaz ti moram nekaj povedati, ampak povej ti prva.

JULIJA: Ne, povej ti.

ROMEO: Zelo mi je žal za vse. Za stavo z Gregorjem, za vohunjenje o vašem podjetju in...

JULIJA: Kaj? O kakšnem vohunjenju govoriš?

ROMEO: Mar nisi vedela?

JULIJA: Se ti zdi, da sem? Seveda, zdaj je vse jasno. In jaz sem ti še pokazala načrte izdelave. Kako sem lahko bila tako naivna.

ROMEO: Dovolj mi, da pojasnim.

JULIJA: Ja, kar daj, ampak me prav zanima, kakšno laž si boš sedaj izmislil.

ROMEO: Vohunil sem zaradi očeta. Tvoj oče je močan konkurent in speljal nam je veliko strank. Sprva nisem želel, vendar me je oče prepričal, ko mi je povedal, da tudi tvoj oče ni delal pošteno. Glede stave z Gregorjem pa...

JULIJA: Ravno to sem ti želela povedati. Glede stave, odpustila sem ti. Upam, da sta z očetom sedaj srečna, saj sta nas dokončno uničila.

ROMEO: Julija..

JULIJA: Utihni! Zaupala sem ti. Povedala sem ti, da oče grdo ravna z mano in da se zaradi službe znaša nad mano. Vendar vidim, da ti je bilo vseeno. Samo da veš, oče me želi vreči iz hiše, saj misli, da sem jaz kriva. In veš, kaj je najhujše? Da se ne moti. Jaz sem kriva.

ROMEO: Nisi ti kriva (jo prime za zapestja), če je kdo kriv, sem to jaz.

JULIJA: To je mogoče že res, ampak nisi mi prislonil pištole v glavo, da bi ti pokazala načrte, nisi ti kriv, da sem ti slepo zaupala.

ROMEO: Zelo mi je žal.

JULIJA: Zdaj je že prepozno. Sovražim takšne ljudi, kot si ti. Ljudi, ki so za lastno srečo pripravljeni iti čez trupla. Ljudi, ki mislijo, da se svet vrti okoli njih in da drugi nimajo težav.

ROMEO: Ampak jaz nisem tak človek.

JULIJA: Kakorkoli. Nikoli več te nočem videti.

ROMEO: Toda jaz te ljubim.

JULIJA: To, čemur ti praviš ljubezen, to ni. To ne more biti ljubezen, če ne počneš nič drugega kot to, da lažeš. Kako mi po vsem tem, kar si mi naredil, še lahko pogledaš v oči? Sicer pa, če že praviš, da me ljubiš in če je v tebi vsaj malo sočutja, se mi ne boš nikoli več približal. (odide)

9. PRIZOR

Romeo si kljub vsemu še vedno poskuša pridobiti Julijino odpuščanje, vendar je vztrajna in njegovega klica nikoli ne sprejme. Ker je prepričana, da jo bo pustil na miru, če bo mislil, da je mrtva, vzame uspavalne tablete.

(Romeo in Gregor se v gostilni pogovarjata – šepetata)

JULIJA: Ko bom vzela te tablete, bom zaspala za 48 ur. Med tem časom bo Romeo že zagotovo izvedel za mojo domnevno smrt. Tako bom dosegla, da me bo za vedno pustil pri miru.

(Julija vzame uspavalne tablete in leže na posteljo.)

ROMEO: Nekaj ni v redu. *(da roko na srce).*

GREGOR: Kako to misliš?

ROMEO: Nekaj je narobe z Julijo.

GREGOR: *(Se zasmehuje).* Kaj pa govoriš, saj nista dvojčka, da bi čutila, kaj se drugemu dogaja.

ROMEO: Resno ti govorim. Moram k njej.

GREGOR: Si mogoče pozabil, da te noče videti?

ROMEO: Ne, nisem pozabil, vendar moram priti do nje. *(vstane).*

GREGOR: *(Ga potegne nazaj).* Zdaj ne moreš nikamor, če te bo videl njen oče, te bo ubil. Slabe novice se vedno hitro širijo, zato počakaj še nekaj dni in če je res kaj narobe, boš to izvedel.

10. PRIZOR

Ker Julija že skoraj dva dni ni prišla iz sobe, je Capuletova zaskrbljena.

CAPULET: Kaj delaš?

CAPULETOVA: Julija že skoraj dva dni ni prišla iz sobe. Vstopila bom, da pogledam, če je vse v redu. NEEEEEE!
(odhiti do Julije)

CAPULET: Kaj pa kričiš, ženska?

CAPULETOVA: Nekaj je narobe z Julijo! Ne premika se, samo leži, kot bi bila nezavestna. *(jo stresa, da bi jo zbudila.)*

CAPULET: Kdo ve, kaj je vzela. Sama veš, kako se današnja mladina drogira in opija.

CAPULETOVA: Dobro veš, da ona ni takšna. Še nikoli v življenju ni spila niti kapljice alkohola, kaj šele, da bi se drogirala.

CAPULET: Nikoli ne reci nikoli. Videla si jo, kako čudna je zadnje čase.

CAPULETOVA: Ona je čudna? Saj me sploh ne čudi. Ko prideš iz službe, se dereš nanjo. Še iz hiše jo želiš vreči. Lastno hčer.

(Capuletova jo še vedno skuša zbuditi.)

CAPULET: Celotno družinsko podjetje je uničila zaradi neumnosti. Največjemu nasprotniku je pokazala načrte.

CAPULETOVA: Poglej, tablete je vzela. *(pobere stekleničko s tal in jo pokaže možu)*

CAPULET: Aha! Sem ti rekel, da se drogira.

CAPULETOVA: Kaj pa govoriš? Raje pokliči rešilca.

CAPULET: *(Vzame telefon, da bi poklical, vendar ni signala).* Ni signala.

CAPULETOVA: Daj, pridi, po pomoč morava.

(odideta po pomoč)

11. PRIZOR

Romeo vidi, kako Capuletova bežita iz hiše, zato se skriva za grm.

CAPULETOVA (OBA): Na pomoč!!

(Romeo izkoristi trenutek in vstopi v hišo Capuletovh)

ROMEO: *(Vstopi v Julijino sobo in na tleh najde stekleničko tablet).* Julija, kaj si naredila. Zakaj si to naredila? Brez tebe mi ni več živeti. *(iz stekleničke vzame tablete in vse poje.)*

(Julija se v tem času prebudi, saj je minilo 48 ur, in ob sebi zagleda mrtvega Romea.)

JULIJA: Nihče ni posumil, da nisem mrtva. Romeo? Romeo!!! Neeeee! Zakaj bi se nekdo ubil zaradi mene? To je lahko le dokaz prave ljubezni. Odpusti mi, morala bi te poslušati, morala bi ti verjeti, ko si rekel, da me ljubiš! (Vzame britvico) O, kakor nalašč! Daj da umrem (si reže žile, nato se uleže k Romeu)

GLASBA: Céline Dion – My heart will go on
"S PUNE" REŠILEC

12. PRIZOR

(SESTANEK, NOVA KOLEKCIJA, ZADNJI POGOVOR, SKUPNO PODJETJE)

Naja Sever Tručl, 4. a

